

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/137/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6322202577
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6322202577.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. XXX/XX, XXX XX C., proti žalovanej 1/ D. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. XXX/X, XXX XX G., zastúpenej JUDr. Stanislavom Rešutíkom, advokátom, so sídlom Nám. M. R. Štefánika 29/36, Brezno, IČO: 45 028 559 a žalovanému 2/ H. C. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. XXXX/XX J., XXX XX G., zastúpeného Advokátskou kanceláriou Krnáč s. r. o., so sídlom Námestie Slobody 2, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 47 232 293, o určenie vlastníctva a určenie neplatnosti právneho úkonu, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. BR-3C/66/2022-286 z 8. júla 2024, takto

rozhodol:

I. Návrh žalobcu na prerušenie odvolacieho konania zamietla.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v I. výroku o zamietnutí žaloby a v III. výroku o trovách prvoinštančného konania potvrdzuje.

III. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej 1/ a žalovanému 2/ náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. BR-3C/66/2022-286 z 08. 07. 2024 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) zamietol žalobu o určenie, že do podielového spoluvlastníctva žalobcu v podiele 1 a žalovanej 1/ v podiele 1 patrí nehnuteľnosť zapísaná v katastri nehnuteľností pre okres Brezno, obec G., k. ú. G., na LV č. XXXXX ako pozemok parc. reg. C KN parc. č. XXXX/X – trvalý trávny porast o výmere 10692 m² (I. výrok). Konanie zastavil v časti, v ktorej sa žalobca domáhal určenia, že aj následný právny úkon – prevod týchto nehnuteľností na tretiu osobu, je neplatný (II. výrok). O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 262 ods. 1, 2 v spojení s § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) tak, že žalovanej 1/ a žalovanému 2/ (ďalej aj „žalovaní“), ako úspešnej strane konania, priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % (III. výrok).

1.1 V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca dňa 16. 11. 2022 podal žalobu, ktorou sa domáhal určenia, že do podielového spoluvlastníctva žalobcu v podiele 1 a žalovanej 1/ rade v podiele 1 patrí nehnuteľnosť zapísaná v katastri nehnuteľností pre okres Brezno, obec G., k. ú. G., na LV č. XXXXX ako pozemok parc. reg. C KN parc. č. XXXX/X – trvalý trávny porast o výmere 10.692 m² (ďalej len „nehnuteľnosť“) a zároveň žiadal určiť, že aj následný právny úkon – prevod týchto nehnuteľností na tretiu osobu je neplatný a k trovám konania.

1.2 Žalobca, resp. právna zástupkyňa žalobcu v jeho mene, zobrala na pojednávaní dňa 27. 09. 2023 žalobu so súhlasom žalovaných späť v časti, v ktorej sa žalobca domáhal určenia, že aj následný právny úkon – prevod týchto nehnuteľností na tretiu osobu, je neplatný.

1.3 Po vykonanom dokazovaní (súd prvej inštancie) právne posúdil vec podľa § 39, 40a, § 101, § 136, § 143, § 145, § 148 až § 149 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“); § 255, § 262 CSP.

1.4 Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku identifikoval žalobu žalobcu ako určovaciu žalobu podľa § 137 písm. c) CSP. Vyhodnotil, že v prejednávanej veci bol daný naliehavý právny záujem na určení spoluvlastníckeho práva, nakoľko nehnuteľnosť bola nadobudnutá počas manželstva žalobcu a žalovanej 1/, ktorá by tvorila masu bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“). Keďže v zákonom stanovenej lehote nedošlo k vysporiadaniu BSM dohodou ani nebol podaný návrh na vysporiadanie rozhodnutím súdu do 3 rokov od zániku BSM, tak nehnuteľnosť by patrila do podielového spoluvlastníctva žalobcu a žalovanej 1/, každému v jednej polovici. Súd prvej inštancie považoval za preukázané, že žalovaná 1/, ako predávajúca, uzatvorila so žalovaným 2/, ako kupujúcim, dňa 30. 07. 2019 kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol prevod nehnuteľnosti. Zistené bolo, že vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnosti bol povolený Okresným úradom Brezno, katastrálnym odborom, dňa 28. 08. 2019 (D. XXXX/XXXX). Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie ďalej preukázané, že žalovaná 1/ previedla pozemok na žalovaného 2/ bez súhlasu žalobcu, čím porušila jeho zákonné predkupné právo. Porušenie predkupného práva žalobcu nespôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu, ale ide o relatívnu neplatnosť podľa § 40a v súvislosti s § 140 OZ. Relatívnej neplatnosti právneho úkonu sa možno dovoliť v trojročnej premlčacej dobe (§ 101 OZ), pri ktorej zákon ustanovuje objektívny začiatok jej plynutia. Trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo po prvý raz vykonať, t. j. kedy sa právo mohlo po prvý raz uplatniť na súde, teda len čo mohla byť dôvodne podaná žaloba. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalobca sa o prevode vlastníctva k nehnuteľnosti dozvedel v priebehu mesiaca september, resp. október 2019, pričom žalobu doručil súdu dňa 15. 11. 2022, t. j. po uplynutí zákonnej 3-ročnej premlčacej doby, v dôsledku čoho je prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 30. 07. 2019 aj bez súhlasu žalobcu a bez rešpektovania jeho predkupného práva platným právnym úkonom. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol.

1.5 O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle zásady úspechu (§ 255 CSP) tak, že nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi priznal žalovaným v plnom rozsahu.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v rozsahu I. výroku o zamietnutí žaloby a III. výroku o trovách prvoinštančného konania podal odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd rozhodol, že mu „ako strane, ktorá podávala žalobu z tohto pozemku právom patrí 1/2“ a vo výroku III. zmenil tak, že mu voči žalovaným prizná trovy prvoinštančného konania v plnom rozsahu.

2.1 Žalobca v odvolaní uviedol len to, že: „Tiež žiadam aby sa odvolací súd zaoberal a zabezpečil riadne vyšetrenie všetkých mojich tvrdení v tomto konaní, že sa oprávnené domnievam, že žalované strany v I a II rade a ich advokáti zosnovali voči mojej osobe obzvlášť závažný zločin podvodu, a to na chránenej osobe, keďže som na invalidnom dôchodku a to úmyselne a vedom, keďže všetky strany sporu vedeli, že majetok, ktorý je predmetom tohto sporu bol nadobudnutý ešte počas trvania manželstva so žalovanou v I rade a to aj tak, že majetok, ktorý je predmetom tohto súdneho sporu previedla v čase prebiehajúceho rozvodového konania a to bez môjho vedomia a bez toho, že by som ako jeho vlastník mal na tento majetok možno využiť predkupné právo.

Ja trvám na všetkých mojich výpovediach v tomto konaní a trvám na tom, že ma táto skupina podvodníkov okradla a tak zosnovala podvod a spôsobila mi tým značnú škodu. Trvám na to, že väčšina ich výpovedí priamo na súde, krivých obvinení a krivých výpovedí priamo pred cteným súdom je dostatočný dôvod na riadne prešetrenie veci a dostatočným dôvodom na odvolanie proti tomuto rozsudku. Tiež je zarážajúce, že aj napriek mojim výpovediam pred súdom v tejto veci, sa súd ani raz dôkladne nimi nezaoberal a nesnažil sa ich vyhodnotiť.“.

3. Žalovaná 1/ vo vyjadrení k odvolaniu, okrem iného, uviedla, že z podania žalobcu nie je zrejmé v čom (konkrétne) považuje napadnutý rozsudok alebo postup súdu prvej inštancie za nesprávny. Žalobca okrem jeho subjektívnych a osočujúcich tvrdení neuviedol žiadne dôvody, ktoré by mali indikovať nesprávnosť postupu súdu prvej inštancie a nesprávnosť napadnutého rozsudku, preto jeho podanie nemá náležitosti podľa § 363 CSP a je potrebné aplikovať ustanovenie § 386 písm. d) CSP. Zároveň nie je zrejmé, či žalobca podanie urobil v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote určenej na podanie odvolania.

Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny a priznal jej náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

4. Žalovaný 2/ vo vyjadrení k odvolaniu označil rozsudok za zákonný, dostatočne presvedčivý a vecne správny, ktorý nevykazuje znaky arbitrárnosti. Vo vzťahu k odvolaniu žalobcu uviedol, že predmetné podanie žalobcu nespĺňa náležitosti odvolania podľa § 363 CSP, nakoľko z neho nie je zrejmé, na základe akých dôvodov považuje napadnutý rozsudok za nesprávny (odvolacie dôvody) a zároveň sa javí ako podané oneskorene. Z podania žalobcu nie je zrejmé, ktorého odvolacieho dôvodu sa v zmysle ustanovenia § 365 dovoľáva, keďže v odvolaní nie je uvedený žiaden relevantný odvolací dôvod. Navrhol preto, aby odvolací súd odvolanie žalobcu v zmysle ustanovenia § 386 písm. a) CSP, resp. § 386 písm. d) CSP odmietol, eventuálne, aby napadnutý rozsudok potvrdil, a zároveň navrhol, aby odvolací súd priznal žalovanému 2/ voči žalobcovi trovy odvolacieho konania v plnom rozsahu. Žalovaný 2/ podporne citoval z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/1/2019.

5. Žalobca v odvolacej replike uviedol: „V rámci vyjadrenia uvádzam, že som podal a aj podávam ďalšie trestné oznámenia za spáchanie úmyselného, obzvlášť závažného zločinu podvodu a to na chránenej osobe. Kde sú zo spáchania podozrivé osoby žalovaný v 2/ a jeho právny zástupca JUDr. Ján Krnáč a žalovaná 1/ a ďalšie osoby, ktoré sa na tomto podvode vedome podieľali. Na základe toho žiadam vážený odvolací súd, aby v rámci rozhodovania o mojom odvolaní prihliadal aj na prípadne závery trestného konania. V prípade, že v rámci odvolacieho konania nebude meritórne rozhodnuté v trestnej veci, zdvorilo žiadam a prosím odvolací súd, aby rozhodnutie o odvolaní prerušil do času pokiaľ nebude rozhodnuté v trestnom konaní, nakoľko výsledky trestného konania môžu mať zásadný a podstatný vplyv na rozhodnutie o mojom odvolaní.“

6. Žalovaní ďalšie vyjadrenie v odvolacom konaní nepodali.

7. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 ods. 1 CSP, predtým než pristúpil k prieskumu napadnutého rozsudku z hľadiska vecnej správnosti, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keďže pre nariadenie odvolacieho pojednávania neboli splnené zákonné podmienky, skúmal, či odvolanie žalobcu spĺňa náležitosti vyžadované zákonom, t. j. či bolo podané proti rozhodnutiu, voči ktorému je odvolanie prípustné (§ 355, § 356 a § 357 CSP), či bolo podané oprávnenou osobou (§ 359, § 360 a § 361 CSP), či bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 CSP), či podanie žalobcu spĺňa náležitosti odvolania vyžadované zákonom (§ 363 CSP); vec odvolací súd preskúmal v rozsahu (prípadných) vád týkajúcich sa procesných podmienok podľa § 380 ods. 2 CSP (ktoré nezistil). Odvolací súd bez prieskumu vecnej správnosti výrokov napadnutého rozsudku po vzore uznesenia NS SR sp. zn. 1VCdo/2/2023 (R 61/2023) rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

8. Podľa čl. 4 ods. 1 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

8.1 Podľa § 386 ods. 1 písm. d) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolaní pokračovať.

8.2 Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že odvolanie žalobcu smeruje voči rozsudku, voči ktorému je odvolanie prípustné v zmysle § 355 CSP, zároveň neboli naplnené ani negatívne podmienky podľa ustanovenia § 356 CSP. Odvolanie bolo podané stranou sporu, t. j. žalobcom, proti I. a III. výroku rozsudku, v neprospech ktorého bolo týmito výrokmi rozsudku súdu prvej inštancie rozhodnuté. Žalobcovi bol napadnutý rozsudok doručený do vlastných rúk dňa 02. 09. 2024 (č. I. 302). Lehota na podanie odvolania žalobcovi začala plynúť dňa 03. 09. 2024, keďže ide o procesnú lehotu určenú na dni (§ 121 ods. 2 CSP) a uplynula (na konci) dňa 17. 09. 2024. Žalobca urobil podanie, obsahom ktorého bolo odvolanie, na poštovom podniku (orgán, ktorý je povinný doručiť podanie žalobcu adresované súdu) dňa 17. 09. 2024 (č. I. 306), t. j. v posledný deň lehoty stanovenej zákonom pre podanie odvolania, lehota zostala zachovaná (§ 121 ods. 5 CSP). Vychádzajúc z uvedených skutočností odvolací súd konštatuje, že žalobca podal odvolanie proti rozhodnutiu, rozsudku, voči ktorému je odvolanie prípustné, žalobca je osobou oprávnenou na podanie odvolania a odvolanie urobil v zákonom stanovenej lehote.

V preskúmvanej veci preto nie sú naplnené podmienky na postup podľa § 386 ods. 1 písm. a), b) ani c) CSP.

10. Odvolací súd z obsahu odvolania žalobcu zistil, že uvedené podanie vo veci samej má všeobecné náležitosti podania vyžadované zákonom (§ 127 CSP), je z neho zrejmé, ktoré rozhodnutie súdu žalobca odvolaním napáda, ako aj v akom rozsahu, a tiež čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP). Odvolanie žalobcu ale neobsahuje odvolaciu argumentáciu vzťahujúcu sa k dôvodom rozhodnutia súdu prvej inštancie. Žalobca v odvolaní neuviedol, nepoužil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1, 2 CSP; odvolaciu argumentáciu žalobcu nie je možné subsumovať pod akýkoľvek odvolací dôvod prezumovaný zákonom. Odvolací súd je toho názoru, že oznámenia žalobcu týkajúce sa žalobcom označovaného trestného činu nemajú relevanciu vo vzťahu k prejednávanému civilnému sporu, v ktorom ide o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti z dôvodu relatívnej neplatnosti právneho úkonu, predmetom ktorého bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, a to následkom žalobcom tvrdeného porušenia jeho zákonného predkupného práva ako podielového spoluvlastníka. Nosnými z hľadiska posúdenia veci súdom prvej inštancie boli závery o tom, že žalobca a žalovaná 1/ nadobudli nehnuteľnosti do BSM počas trvania manželstva, následkom zániku a zákonným vyporiadaním ktorého sa stali podieloví spoluvlastníci nehnuteľnosti a že scudzovacím úkonom žalovaných bolo porušené predkupné právo žalobcu, pričom nárok vyplývajúci z porušenia zákonného predkupného práva žalobcu nebol uplatnený riadne a včas, bol premlčaný, preto bolo potrebné žalobu zamietnuť. Žalobca právny záver súdu prvej inštancie o premlčaní ním uplatneného nároku v odvolaní nenamietal. Odvolacie dôvody nemožno vyvodiť ani z obsahu odvolania aplikáciou § 124 ods. 1 C. s. p. Z obsahu napadnutého rozsudku odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie riadne a správne poučil žalobcu o náležitostiach odvolania podľa § 363 CSP. Odvolací súd zdôrazňuje, že nedostatok odvolania spočívajúci v absencii odvolacích dôvodov je možné odstrániť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP), a to na základe iniciatívy oprávnenej osoby, ktorá odvolanie podala. V zmysle ustanovenia § 373 ods. 1 CSP totiž súd nie je oprávnený ani povinný vyzvať odvolateľa na doplnenie odvolacích dôvodov a dôkazov na ich preukázanie, a to na rozdiel od iných odstrániteľných väd (nedostatkov) odvolania. Žalobca vadu odvolania spočívajúcu v absencii odvolacích dôvodov neodstránil v lehote určenej CSP pre podanie odvolania, t. j. najneskôr 17. 09. 2024. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd konštatuje, že žalobca nevymedzil odvolacie dôvody, odvolanie žalobcu neobsahuje odvolaciu argumentáciu, ktorou by bolo možné subsumovať pod ktorýkoľvek z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1, 2 CSP, žalobca včas túto vadu odvolania neodstránil. V odvolaní žalobcu tak absentujú odvolacie dôvody, ako obligatórna náležitosť odvolania podľa § 363 CSP, ide o tzv. blanketové odvolanie.

10.1 Žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu navrhovali, aby odvolací súd podľa § 386 ods. 1 písm. d) CSP pre absenciu odvolacích dôvodov odmietol odvolanie žalobcu. Odvolací súd má za to, že v danom prípade neboli naplnené podmienky pre odmietnutie odvolania podľa § 386 ods. 1 písm. d) CSP, keďže napriek zjavnej vade odvolania spočívajúcej v absencii odvolacích dôvodov, má odvolací súd povinnosť (ex offico) prihliadnuť na vady týkajúce sa procesných podmienok, a to aj v situácii, keď okolnosti týkajúce sa procesných podmienok neboli v odvolacích dôvodoch odvolateľom uplatnené (§ 380 ods. 2 CSP). Je tak zrejmé, že napriek tomu, že odvolanie žalobcu neobsahuje odvolacie dôvody, ide o tzv. blanketové odvolanie, táto vada odvolania nebráni tomu, aby odvolací súd pokračoval v odvolacom konaní v rozsahu preskúmania väd týkajúcich sa procesných podmienok. Odvolací súd však nemôže skúmať vecnú správnosť (výrokov) napadnutého rozsudku, keďže pri rozhodovaní o podanom odvolaní môže prihliadať len na také (odvolacie) dôvody, ktoré boli uplatnené v lehote pre podanie odvolania a zároveň vyšli v odvolacom konaní najavo (§ 380 ods. 1 CSP).

10.2 Podľa rozhodnutia NS SR sp. zn. 1VCdo/2/2023 „Aj v prípade tzv. blanketového odvolania je odvolací súd povinný z úradnej moci rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať v rozsahu, či boli splnené procesné podmienky (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Preto bude zo strany odvolacieho súdu vždy jeho povinnosťou v zmysle uvedeného zákonného imperatívu, zdublikovaného v ust. § 380 ods. 2 CSP aj v prípade tzv. blanketového odvolania skúmať procesné podmienky, tak ako to má toto ustanovenie na mysli. Ak odvolací súd v zmysle prieskumu podľa § 380 ods. 2 CSP nezistí vadu v procesných podmienkach, rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, za použitia základných princípov uvedených v čl. 4 ods. 1 CSP, keď toto ustanovenie upravuje postup - spôsob rozhodnutia, najbližšie posudzovanej veci, a použitie tohto ustanovenia zároveň zodpovedá účelu a zmyslu uvedeného ust. § 380 ods. 2 CSP vykonať prieskum procesných väd z úradnej moci odvolacieho súdu aj pri tzv. blanketových odvolaniach.“

11. Povinnosť skúmať procesné podmienky vyplýva z ustanovenia § 161 CSP a odvolaciemu súdu aj z ustanovenia § 380 ods. 2 CSP, pričom právna teória rozdeľuje procesné podmienky do štyroch kategórií, a to: a) procesné podmienky na strane súdu (právomoc a príslušnosť); b) procesné podmienky na strane strán sporu (procesná subjektivita, procesná spôsobilosť, povinnosť zastúpenia, spôsobilosť byť zástupcom a plnomocenstvo zástupcu strany); c) vecné procesné podmienky (existencia návrhu na začatie konania a splnenie poplatkovej povinnosti) a d) negatívne procesné podmienky (prekážka rozhodnutej veci – res iudicata a prekážka skôr začatého konania – litispendencia). Povinnosť skúmať procesné podmienky sa nevzťahuje len na (konečné) rozhodovanie o podanej žalobe, ale aj na všetky čiastkové úkony v rámci súdneho konania.

11.1 Odvolací súd postupom podľa § 380 ods. 2 CSP preskúmal konanie pred súdom prvej inštancie v rozsahu, či boli splnené všetky procesné podmienky, resp. či nenastali negatívne procesné podmienky a dospel k záveru, že konanie nie je zaťažené nedostatkom neodstrániteľných či odstrániteľných väd procesných podmienok. Žalovaní v priebehu konania namietali prekážku veci rozsúdenej (res iudicata) z dôvodu, že o totožnom predmete sporu, totožných strán sporu, bolo už právoplatne rozhodnuté v konaní vedenom na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 9C/2/2022, rozsudkom č. k. 9C/2/2022-296 z 13. 01. 2022 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/55/2022-41 z 27. 07. 2022. Súd prvej inštancie sa k uvedenej právnej námietke žalovaných vyjadril tak pri predbežnom právnom posúdení veci, ako aj v napadnutom rozsudku, v ktorom je vyjadrený konečný právny názor súdu prvej inštancie, že nenastala negatívna procesná podmienka res iudicata. Odvolací súd sa stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie. V konaní vedenom na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 9C/2/2022 boli síce stranami sporu žalobca (v postavení žalobcu) a žalovaná 1/ (v postavení žalovanej), avšak žalovaný 2/ vystupoval v konaní výlučne v procesnom postavení intervenienta a predmetom konania síce bola aj nehnuteľnosť, ktorá je predmetom daného sporového konania, avšak právny nárok žalobca v konaní vedenom na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 9C/2/2022 odvodzoval od Dohody z 15. 07. 2019, pričom v predmetnom konaní sa žalobca domáha určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti z dôvodu (relatívnej) neplatnosti Kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovanými dňa 30. 07. 2019 v dôsledku porušenia predkupného práva. Nie je tak daná totožnosť strán sporu, ako ani totožnosť predmetu sporu.

12. Vzhľadom na uvedené odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok podľa čl. 4 ods. 1, § 387 ods. 1 CSP, a to bez toho, aby preskúmal vecnú správnosť výrokov I. a III. napadnutého rozsudku.

13. Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

13.1 Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

14. Z obsahu odvolacej repliky je zrejmé, že žalobca navrhol prerušenie odvolacieho konania v zmysle § 164 CSP. Odvolací súd po preskúmaní obsahu predloženého spisu a podaného odvolania dospel k záveru, že nie sú dané podmienky na prerušenie odvolacieho konania, preto návrh žalobcu na prerušenie odvolacieho konania zamietol. Rozhodnutie odvolacieho súdu o odvolaní žalobcu nezáleží od toho, akým spôsobom rozhodnú príslušné orgány o trestnom oznámení, ktoré žalobca tvrdí, že podal, resp. akým spôsobom rozhodnú príslušné orgány o tom, či bol spáchaný trestný čin tvrdný žalobcom (obzvlášť závažný zločin podvodu na chránenej osobe) a kto ho spáchal. Odvolací súd v danom prípade nemá inú možnosť, než napadnutý rozsudok na základe vyššie uvedených skutočností potvrdiť ako vecne správny v zmysle čl. 4 ods. 1, § 387 ods. 1 CSP. Výsledok trestného konania ohľadne žalobcom tvrdeného trestného činu nemôže mať zásadný a podstatný vplyv na rozhodnutie odvolacieho súdu, pretože nie je spôsobilý privodiť odlišné rozhodnutie odvolacieho súdu, t. j. či už zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku.

15. Odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP o nároku strán sporu na náhradu trov odvolacieho konania tak, že žalovaným, ako úspešnej strane sporu, priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Z tohto dôvodu určil odvolací súd začiatok lehoty na plnenie náhrady trov odvolacieho konania podľa § 232 ods. 2 CSP od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis
- (§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

Strany sporu majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak neboli splnené podmienky podľa § 429 CSP, resp. dovolanie má vady podľa § 429 CSP napriek riadnemu poučeniu dovolateľa o povinnosti podľa § 429 CSP v odvolacom konaní, resp. napriek výzve súdu prvej inštancie adresovanej dovolateľovi na odstránenie väd a jeho poučení o následkoch neodstránenia väd dovolania, dovolací súd dovolanie odmietne (§ 447 písm. e/ CSP v spojení s § 436 ods. 1 CSP).